

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci žalobce: **L. L.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2014, č.j. 11573/14/5000-14503-708999,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d ň ě n í :

Žalobce se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2014, č.j. 11573/14/5000-14503-708999, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, územního pracoviště ve Znojmě (dále jen „správce daně“), ze dne 7. 11. 2013, č. j. 3600602/13/3004-25200-708540, exekučnímu příkazu na přikázání jiné peněžité pohledávky. Nařízenou

daňovou exekucí byla postižena peněžitá pohledávka, kterou má žalobce za poddlužníkem, Allianz penzijní společností, a.s.

Z obsahu žaloby je zřejmé, že žalobce brojí proti prvostupňovému rozhodnutí správce daně ve spojení s rozhodnutím druhostupňovým; proto soud jedná jako se žalovaným s Odvolacím finančním ředitelstvím a nikoli s Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj, územním pracovištěm ve Znojmě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 11. 2009, č.j. 1 Afs 88/2009-48, č. 2646/2012 Sb. NSS, nebo usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56, č. 534/2005 Sb. NSS).

Žalobce se dále toutéž žalobou domáhal i zrušení rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj, územního pracoviště Brno I, ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 5 752 220 Kč; v této části byla žaloba vyloučena k samostatnému projednání pod sp. zn. 62 Af 66/2014.

I. Shrnutí žalobní argumentace

Žalobce uvádí, že dne 10. 6. 2014 obdržel prostřednictvím datové schránky rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 6. 2014, č.j. 11573/14/5000-14503-708999, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti exekučnímu příkazu na přikázání jiné peněžité pohledávky. Žalobce namítá, že samotnému exekučnímu příkazu by mělo předcházet zákonné rozhodnutí o nedoplatku daně; žalobce však snáší argumenty, proč má dodatečný platební výměr ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, za nezákonný.

V replice k vyjádření žalovaného žalobce podrobněji argumentoval v tom směru, že ho pracovník správce daně mylně poučil o tom, že proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, není možné podat odvolání. Žalobce dále namítá, že dodatečný platební výměr mu měl být doručen na adresu J. 93, B., uvedenou v obchodním rejstříku jako adresa společníka, a nikoli na adresu Magistrátu města Brna. Žalobce dále uvádí, že přestože byl „nuceně odhlášen“ z trvalého bydliště J. 93, B., nikdy neuvedl, že na tuto adresu mu již nemá být zasílána pošta.

Žalobce proto navrhuje, aby soud „exekuční příkaz zrušil“.

II. Shrnutí procesního stanoviska žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že argumenty žalobce nejsou relevantní pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce se snaží tímto způsobem zpochybnit pravomocné rozhodnutí správce daně o vyměření daně z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007. V daném případě žalobce řádného opravného prostředku proti dodatečnému platebnímu výměru v zákonné

lhůtě nevyužil. Námitky související se samotným vyměřením daně z příjmů však nemohou být předmětem řízení ve věci daňové exekuce.

Žalovaný s ohledem na výše uvedené navrhl žalobu zamítnout jako nedůvodnou a své procesní stanovisko během řízení před soudem nezměnil.

III. Právní posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s. ř. s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).

Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v rámci žalobních bodů, jak je uplatnil žalobce v podané žalobě ve smyslu § 75 odst. 2 s. ř. s., podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného postupem podle § 75 odst. 1 s. ř. s.

Soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s.

Zpochybňuje-li žalobce skutková zjištění správce daně, z nichž vycházel při vydání dodatečného platebního výměru ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, tak tyto otázky jsou pro rozhodování v nyní posuzované věci již zcela bez významu. Je-li u správního soudu napadeno rozhodnutí vydané v další fázi řízení (v řízení exekučním), pak soud může zkoumat jen samotnou existenci titulu a vhodnost zvoleného způsobu exekuce, poměr výše pohledávky k ceně exekucí postižené věci apod., navíc za podmínky, že žalobce splnění těchto podmínek relevantním způsobem zpochybňuje (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2004, č.j. 1 Afs 47/2004-75). Žalobce v této souvislosti pouze namítá, že samotnému exekučnímu příkazu by mělo předcházet zákonné rozhodnutí o nedoplatku daně.

Podle § 176 odst. 1 písm. a) daňového řádu je exekučním titulem výkaz nedoplatků sestavený z údajů evidence daní.

Podle § 178 odst. 1 daňového řádu se daňová exekuce nařizuje vydáním exekučního příkazu, čímž je zahájeno exekuční řízení.

Podle § 178 odst. 2 písm. d) daňového řádu obsahuje výrok exekučního příkazu kromě náležitostí podle § 102 odst. 1 daňového řádu odkaz na exekuční titul.

Podle § 178 odst. 5 písm. c) daňového řádu lze daňovou exekuci provést příkázáním jiné peněžité pohledávky.

Zásadním údajem výkazu nedoplatků je údaj o vykonatelnosti, kterým správce daně ve výkazu nedoplatků osvědčuje, že veškeré nedoplatky v něm

uvedené jsou vykonatelné, a tedy vymahatelné (§ 176 odst. 2 písm. d/ daňového řádu).

Z daňového spisu soud ověřil, že exekuční příkaz správce ze dne 7. 11. 2013, č. j. 3600602/13/3004-25200-708540, na příkazání jiné peněžité pohledávky byl vydán na základě vykonatelného výkazu nedoplatků ze dne 7. 11. 2013, č.j. 3600603/13/3004-25200-708540, který se opírá o pravomocný a vykonatelný dodatečný platební výměr ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, kterým byla žalobci doměřena daň z příjmů fyzických osob za zdaňovací období roku 2007 ve výši 5 752 220 Kč.

Soud se tedy mohl věcně zabývat pouze jedinou námitkou, a to námitkou zpochybňující vykonatelnost exekučního titulu, neboť žalobce namítal, že mu nebyl dodatečný platební výměr ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, řádným způsobem doručen; nedoručení tohoto dodatečného platebního výměru žalobci by tedy mělo za následek, že by dodatečný platební výměr vůbec nenabyl právní moci a výkaz nedoplatků správce daně by tedy nebyl způsobitelným podkladem pro daňovou exekuci.

Žalobce namítá, že mu měl být předmětný dodatečný platební výměr doručován na adresu J. 93, B. Žalobce zároveň uvádí, že v době vydání dodatečného platebního výměru byl nuceně odhlášen z trvalého bydliště na adrese J. 93, B., na adresu Magistrátu města Brna. Žalobce tedy skutečnost, že měl v době vydání dodatečného platebního výměru trvalé bydliště na adrese Magistrátu města Brna, tedy na tzv. ohlašovně (Husova 5, Brno), v žalobě nezpochybňuje.

Z daňového spisu žalobce vyplynulo, že dodatečný platební výměr ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, byl žalobci doručen na adresu Husova 5, Brno. Dále z daňového spisu vyplynulo, že žalobce dne 10. 9. 2012 doručil na Finanční úřad Brno I oznámení změn v registraci pro fyzické osoby. Z tohoto oznámení vyplývá, že žalobce oznamuje změnu původního místa pobytu Husova 5, Brno, na O. 118, okres Z. Dále je na formuláři oznámení uvedena adresa datové schránky a adresa J. 93, B., pro účely doručování. Součástí spisu je dále rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 26. 3. 2013, č.j. 1085250/13/3020-24803-704160, kterým bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce ze dne 10. 3. 2013, podané proti dodatečnému platebnímu výměru ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729. Rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj ze dne 26. 3. 2013, č.j. 1085250/13/3020-24803-704160, bylo dále potvrzeno rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 10. 2013, č.j. 25258/13-5000-14104-711507, z něhož vyplývá, že v době odesílání dodatečného platebního výměru měl žalobce evidovanou adresu místa trvalého pobytu podle informačního systému evidence obyvatel na adrese Husova 165/5, Brno, a to od 11. 5. 2005, přičemž správce daně neevidoval žádnou doručovací adresu žalobce.

Podle § 44 odst. 1 daňového řádu se fyzické osobě se doručuje na adresu jejího místa pobytu, na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, nebo na adresu jejího bydliště v cizině. Podle odst. 2 citovaného ustanovení pro doručování písemnosti, která souvisí s podnikatelskou činností fyzické osoby, se obdobně použije ustanovení o doručování právnickým osobám s tím, že se jim doručuje na adresu jejich místa podnikání nebo sídla. Podle odst. 3 citovaného ustanovení pokud fyzická osoba požádá správce daně o doručování na jinou adresu v České republice, doručuje se písemnost na tuto adresu.

Podle zdejšího soudu správce daně nepochybil, pokud doručoval na adresu trvalého pobytu podle § 44 odst. 1 daňového řádu, neboť o tom, že žalobce neměl v době vydání dodatečného platebního výměru zřízení datovou schránku a že v době vydání dodatečného platebního výměru nesdělil správci daně jinou adresu pro účely doručování, není mezi účastníky řízení sporu.

Pokud jde o ustanovení § 44 odst. 2 daňového řádu, tak to podle soudu dopadá pouze na fyzické osoby podnikatele, kteří mají v obchodním rejstříku zapsanou adresu místa podnikání. Proto je zcela nerozhodné, jakou měl žalobce v době vydání prvostupňového platebního výměru uvedenou adresu společníka u společnosti BlackField Picture, v.o.s. Dovolává-li se tedy žalobce toho, že mu mělo být správcem daně doručováno na adresu společníka (J. 93, B.), nemůže být s takovou námitkou úspěšný.

Námitka žalobce, že mu nebyl řádně doručen dodatečný platební výměr ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, tak není důvodná. Zdejší soud poznamenává, že námitku shodného obsahu uplatnil žalobce opakovaně i v jiných žalobách evidovaných u zdejšího soudu, přičemž jeho argumentací se soud podrobně opakovaně zabýval (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 4. 2015, č.j. 62 Af 102/2013-67, či ze dne 21. 5. 2015, č.j. 62 Af 116/2013-68).

Namítal-li dále žalobce, že mu pracovník správce daně údajně sdělil, že proti dodatečnému platebnímu výměru nelze podat odvolání, pak ani tato námitka nesouvisí s meritem věci nyní posuzované. Soud k tomu uvádí, že v dodatečném platebním výměru ze dne 15. 11. 2011, č.j. 375387/11/288511701729, je uvedeno, že se příjemce tohoto rozhodnutí proti němu může odvolat ve lhůtě do 30 dnů ode dne jeho doručení.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by měla za následek nezákonnost žalobou napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti.

Soud proto žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

O nákladech účastníků řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšným byl žalovaný, tomu však podle obsahu soudního spisu nevznikly v řízení o žalobě žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Proto soud rozhodl, že žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 31. března 2016

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu